

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116222344
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:1116222344.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu B. G. L., U. XX.XX.XXXX, F. R. Z. X. G. XXXX/X, XXX XX E. právne zastúpeného JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokátom, so sídlom Južná trieda 28, 040 01 Košice proti žalovanému E. A. H. Q. I. D. E. A., Š. X, XXX XX R. v právnej veci o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.750,- eur titulom nemajetkovej ujmy, a to do pätnástich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,24%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa XX.XX.XXXX na Okresný súd Bratislava I proti žalovanému I. D. E. A. žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 40.000,- eur od X.X.XXXX do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka O. D. H. E. zo dňa XX.XX.XXXX ČVS: O.-XXX/SV-T.-XXXX bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin pytliactva podľa ust. § 310 ods. 1 Trestného zákona, proti ktorému uzneseniu podal žalobca sťažnosť. D. O. D. T. uznesením zo dňa XX.XX.XXXX č. k. XPv XXX/XX sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Dňa XX.X.XXXX bola zo strany O. D. T. podaná na žalobcu obžaloba pre tento trestný čin. Hlavné pojednávania pred okresným súdom sa konali v dňoch XX.X.XXXX, X.XX.XXXX, X.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, X.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.X.XXXX, XX.X.XXXX. Dňa XX.X.XXXX bol žalobca rozsudkom sp. zn. XT/XX/XXXX uznaným vinným z prečinu pytliactva. Proti tomuto rozsudku podal žalobca ihneď odvolanie proti výrokom o vine aj treste. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí dňa XX.XX.XXXX rozsudkom sp. zn. XTo/XX/XXXX zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a žalobcu spod obžaloby oslobodil. Žalobca je toho názoru, že mu bolo nezákonné vznesené obvinenie, teda Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa XX.X.XXXX ČVS: OA.-XXX/SV-T.-XXXX je nezákonné, nezákonné je aj Uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné zo dňa XX.XX.XXXX, č. k. XPv/XXX/XX a v rozpore so zákonom bola podaná aj obžaloba, pričom o nezákonnosti týchto rozhodnutí svedčí právoplatný Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa XX.XX.XXXX.

3. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že obvinenie a následne trestné stíhanie žalobcu ťažko zasiahli tak v súkromnom, ako aj v spoločenskom živote, pričom trestné stíhanie sa odrazilo na jeho zdraví, zasiahlo ho do jeho osobnosti, ochrany dobrého mena, cti, dôstojnosti a dobrej povesti a prejavilo sa aj po materiálnej stránke. Pokiaľ ide o zásah do žalobcovej osobnosti, ochrany dobrého mena, cti, dôstojnosti a dobrej povesti k tomu žalobca uviedol, že je verejne známa osobnosť, pretože od roku XXXX bol člen E. D. Q., zároveň bol XX rokov člen predsedníctva O. H. E. v T., od roku XXXX bol aj predsedom Poľovníckeho združenia M. - N. U. V., následne bol tajomníkom združenia, dňa XX.XX.XXXX bol menovaný za riaditeľa E. D. H. E., dňa X.XX.XXXX bol zvoleným za D. G. E. a v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX bol zvolený za poslanca G. Q. H. E.. V súvislosti s trestným stíhaním boli o žalobcovi zverejnené informácie v médiách - dňa X.XX.XXXX v denníku D. H. a dňa XX.XX.XXXX v týždenníku E. H.. Žalobca ďalej poukázal, že o trestnom stíhaní z pyliactva sa dozvedeli nielen všetci obyvatelia E., ale aj z celého Slovenska. O trestnom stíhaní vedeli aj na SOU H. E., kde žalobca od roku XXXX N. XXXX pracoval na poste A. a následne od roku XXXX do roku XXXX ako T. K. Z.. V súvislosti s trestným stíhaním bol zo žalobcom ukončený pracovný pomer, pretože povolanie Z. môže vykonávať iba bezúhonná osoba. V súvislosti s trestným stíhaním boli žalobcovi zaistené zbrojné preukazy a preukazy zbraní, a samotné zbrane - malikalibrovka opakovacia, tri guľovnice opakovacie, broková dvojka, pištoľ samonabíjacia. Zbrane bolo žalobcovi vrátené až po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku, a teda žalobca nemohol veľmi dlhý čas so zbraňami disponovať, chodiť na poľovačky, ani uloviť žiadnu zver.

4. Počas obdobia od vznesenia obvinenia - E. XXXX do oslobodenia spod obžaloby - U. XXXX žalobca žil vo veľkom strese, pretože nemohol vykonávať poľovnícku činnosť, mohol prísť o svoj mandát D., od začiatku sa bál, že príde o svoje zamestnanie a ostane bez príjmu, žil v hrozbe, že bude nezákonne odsúdený a že mu bude uložený trest. V očiach verejnosti bol žalobca očierňovaný ako zločinec, prišiel o kamarátov z poľovníckeho prostredia a obyvatelia E. na žalobcu pozerali ako na zločinca. Psychické stresy z trestného stíhania, z neoprávneného zásahu do jeho osobnosti, práva na ochranu mena, cti, dôstojnosti a dobrej povesti spôsobili žalobcovi zhoršenie zdravotného stavu, a žalobca začal mať v roku XXXX problémy so srdcom. Žalobca je toho názoru, že celé trestné stíhanie je aktom pomsty voči nemu, pretože na záhrade na stole našiel odkaz: „ O. O. F. E. E. Z. E. D. K. E. D. E. E. U. E. A.

5. Z uvedených skutočností je žalobca toho názoru, že nárok na náhradu škody je dôvodný a v súlade s ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca požiadal o predbežné prerokovanie návrhu. Žalovaný odpovedal listom zo dňa 6.9.2016, že nárok neuznáva.

6. Žalobca k žalobe priložil listiny, ktorými preukazuje svoje tvrdenia, a to - Sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa X.XX.XXXX, Uznesenie Okresnej prokuratúry Humenné zo dňa XX.XX.XXXX o zamietnutí sťažnosti, Obžaloba zo dňa XX.XX.XXXX, Rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX a zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa XX.X.XXXX, Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Odvolanie výpovede a dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa XX.X.XXXX, Menovací dekrét do funkcie A. zo dňa XX.X.XXXX, Menovací dekrét do funkcie A. zo dňa XX.X.XXXX, Osvedčenie o zvolení za D. zo dňa X.XX.XXXX, Osvedčenie o zvolení za D. zo dňa XX.XX.XXXX, Článok z novín D. H. s názvom Y. E. Q. D. zo dňa X.XX.XXXX, Článok z novín E. H. s názvom Y. E. O. Q. D., nepomohla mu ani povolenka zo dňa XX.X.XXXX, Rozhodnutie O. D. H. T. zo dňa XX.XX.XXXX o zaistení zbrojných preukazov a zbraní, Odvolanie zo N. X.X.XXXX proti rozhodnutiu o zaistení zbraní, Rozhodnutie o odvolaní zo dňa X.X.XXXX, Lekárska správa zo dňa XX.X.XXXX z neštátnej B. ambulancie, Lekárska správa zo N. XX.XX.XXXX z neštátnej B. ambulancie, Lekárska správa zo dňa XX.XX.XXXX z neštátnej B. ambulancie, Lekárska správa zo dňa X.X.XXXX z L. ambulancie, Kontinuálna výsledná správa zo dňa X.X.XXXX, Lekárska správa zo dňa XX.X.XXXX z neštátnej B. ambulancie, Potvrdenie zo dňa XX.X.XXXX o podaní oznámenia, Uznesenie zo dňa XX.XX.XXXX o odovzdaní veci na prejednanie priestupku, Žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa XX.X.XXXX spolu s podacím lístkom o zaslaní zásielky, Odpoveď Generálnej prokuratúry zo dňa X.X.XXXX.

7. Podaním zo dňa XX.XX.XXXX žalobca spresnil označenie žalovaného ako Slovenská republika, za ktorú koná I. D. Slovenskej republiky

8. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom podaní namietal nesprávne označenie žalovaného, miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava I. a k veci uviedol, že podanú žalobu považuje za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť. Žalovaný poukázal na ust. zákona č. 514/2003 -

§ 3 ods. 1, § 5 ods. 1 a 3, § 6 ods. 1, § 17 ods. 1 až 3. Podľa žalovaného pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musia byť kumulatívne splnené podmienky - existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody/nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody/nemajetkovej ujmy.

9. Žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. B.. Ú. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého podľa žalovaného vyplýva záver, že za nezákonné nie je možné považovať automaticky každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu žalovaného. Do pozornosti žalovaný uviedol, že obžaloba nie je rozhodnutím, a nemôže byť považovaná za nezákonné rozhodnutie. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti nemôže byť samostatným nezákonným rozhodnutím, pretože ide o rozhodnutie o riadnom opravnom prostriedku. Žalovaný za titul, z ktorého si žalobca môže uplatňovať náhradu nemajetkovej ujmy, považuje len Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa XX.X.XXXX ČVS: O.-XXX/SV-T.-XXXX, a ani toto rozhodnutie žalovaný nepovažuje za nezákonné, pretože v čase jeho vydania boli splnené všetky zákonom určené podmienky podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku. V danej veci preto podľa žalovaného neexistuje právny titul pre uplatnený nárok. Orgány činné v trestnom konaní vykonali dokazovanie, ktoré odôvodňovali vznesenie obvinenia, že žalobca prečin spáchal, z čoho vychádzala aj Okresná prokuratúra T. pri rozhodovaní o zamietnutí sťažnosti žalobcu proti vzneseniu obvinenia. Jediným možným spôsobom skončenia prípravného konania po vykonaných procesných úkonoch po vznesení obvinenia podľa žalovaného bolo podanie obžaloby na žalobcu. Žalovaný poukázal, že ani Krajský súd v Prešove nekonštatoval, že sa skutok nestal a že bol postup žalobcu v súlade so zákonom. Aj napriek oslobodeniu žalobcu spod obžaloby, nie je možné tvrdiť, že by trestné stíhanie proti žalobcovi nebolo legitímne, pretože štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu.

10. Ďalej sa žalovaný vyjadril aj k výške nemajetkovej ujmy, podľa ktorého nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma práve v sume 40.000,- eur. V žalobe nie sú uvedené konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že v priamej príčinnej súvislosti s daným trestným stíhaním vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla. Žalovaný nemôže byť zodpovedný za uverejnenie novinových článkov a nezodpovedá ani za konanie neznáameho páchatel'a, od ktorého si našiel žalobca na stole odkaz. Z dohody o skončení pracovného pomeru je zrejmé, že so žalobcom bol ukončený pracovný pomer dohodou z dôvodu nadbytočnosti a pri skončení pracovného pomeru mu bolo vyplatené aj odstupné. Primátorom bol žalobca v rokoch XXXX-XXXX a jeho mandát poslanca mestského zastupiteľstva v súvislosti s trestným stíhaním nezanikol. Žalovaný tiež udáva, že predložená lekárska dokumentácia nepreukazuje, že zdravotné problémy žalobcu sú v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Tiež podľa žalovaného žalobca nepreukázal tvrdenia, že v očiach verejnosti bol očiernený ako zločinec a o ktorých kamarátov z radov poľovníkov žalobca prišiel. Žalobca neuvádza ani to, k akým neoprávneným zásahom do jeho osobnosti, cti, mena a dôstojnosti a dobrej povesti v súvislosti s trestným stíhaním malo dôjsť, pričom žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. B.. Ú.E. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, podľa ktorého nejde o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby, keď je proti nej v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami vznesené obvinenie z trestného činu a aj ďalšie úkony orgánov činných v trestnom konaní zasahujúce do práv tejto fyzickej osoby sú vykonávané v medziach zákona. Zbrojné preukazy a zbrane museli byť žalobcovi zaistené z dôvodu, že bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive.

11. Žalovaný navrhol vykonať dokazovanie pripojením trestného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. XT/XX/XXXX a predložil nález Ústavného súdu SR sp. zn. B.. Ú. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. B.. Ú. XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX a rozhodnutie č. 19 zo Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 2/2016.

12. Oznámením o postúpení veci bola dňa X.X.XXXX predmetná vec medzi stranami sporu postúpená z Okresného súdu Bratislava I na vybavenie Okresnému súdu Humenné, pretože žalovaný podal námietku miestnej príslušnosti pri svojom prvom úkone s poukazom na ust. § 17, § 41 a §43 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku.

13. Na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, ktorý uviedol, že do dňa, kedy mu bolo vznesené obvinenie policajtom, vykonával funkciu predsedu D. Q., tiež pracoval v rade E. D. Q., bol verejne známou osobou. Po vznesení obvinenia verejnosť a ľudia

okolo začali na neho zazerať rôznym spôsobom, čo všetko na neho negatívne a zle vplývalo. Žalobca uviedol, že pôsobil ako A. E. O. Š., neskôr bol primátorom a po skončení funkčného obdobia sa opätovne vrátil na E. O. Š., ktorú musel nakoniec opustiť, pretože si ho zavolať A. Š. a povedal mu, že je tu vydaný rozsudok a dohodli sa na skončení pracovného pomeru. Trestné stíhanie, ktoré bolo vedené voči žalobcovi, negatívne vplývalo na žalobcu, na celú jeho rodinu a na okolie, pretože každý na neho zazeral s tým, že to veľmi negatívne vnímal. Spôsobilo mu to traumy. Mal problémy psychického charakteru, došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, pretože v podstate tá stopa u žalobcu ostane stále. Pod vplyvom trestného stíhania sa žalobca odtiahol do úzadia, bol doslova urazený. Žalobca mohol kandidovať na post primátora v roku XXXX H. E., avšak sa rozhodol pod vplyvom týchto skutočností nekandidovať. Žalobca ťažko túto situáciu znášal, a taktiež toto negatívne pôsobilo aj na jeho rodinu a aj na blízke okolie, pretože bol verejne známou osobou a všetci ho poznali, čo negatívne vnímali aj v D. Q. v základnej organizácii, kde predtým pracoval a musel tieto funkcie skončiť. Žalobca ešte dodal, že v rámci trestného konania mu bola odňatá aj dýka, ktorá stála vtedy asi 1.100,- Sk, avšak do dnešného dňa mu ju policajti nevrátili a na jeho žiadosť povedali tak, že sa asi stratila.

14. Súd tiež vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to prečítaním ich podstatného obsahu, ktoré boli súčasťou podanej žaloby.

15. Žalovaný na pojednávaní dňa XX.X.XXXX uviedol, že má za to, že trestné stíhanie žalobcu bolo dôvodné a chybou žalobcu bolo to, že sa nezapísal do knihy návštev príslušného D.L. A.. Aj krajský súd v rozsudku, ktorým oslobodil žalobcu spod obžaloby uvádza, že v danom prípade došlo zo strany žalobcu minimálne k porušeniu zákona o priestupkoch a len z dôvodu, že uplynuli dva roky nemohol byť žalobca stíhaný za priestupkové previnenie. Žalovaný ďalej zotrváva na tom, že žalobcovi počas trestného stíhania nebolo bránené vykonávať zamestnanie, nebola na neho robená masívna ingerencia alebo zásahy do osobného života. Orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom a podľa názoru žalovaného oslobodenie spod obžaloby žalobcu je primeraným zadosťučinením.

16. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa XX.XX.XXXX, žalobca predložil lekárske potvrdenie zo dňa X.XX.XXXX vydaného na žiadosť žalobcu G. R. K., všeobecným lekárom pre dospelých, ktorá v potvrdení uviedla, že žalobca sa nachádza v jej zdravotnej starostlivosti a osvedčuje, že po vyhodnotení záznamov v zdravotnej dokumentácii z roku XXXX K. XXXX mal pacient v tomto období vystupňované zdravotné ťažkosti v príčinnej súvislosti s aktuálnym stresom (súdny spor) v zmysle akcelerácie hodnôt krvného tlaku pri známej a liečenej diagnóze artériovej hypertenzie - stavov búšenia srdca ako aj výskytu príznakov z podráždenia nervovej sústavy ako bolesti hlavy, poruchy spánku, depresívne ladenie. Ďalej lekárka žalobcu uviedla, že od roku XXXX po ukončení pôsobenia negatívnych vplyvov na jeho telesné a duševné zdravie dochádza k úprave krvného tlaku, ústupu prejavov zo strany nervového systému, takže toho času je pacient plne stabilizovaný, nastavený na chronickú terapiu s priaznivým efektom na krvný tlak pri súčasnom dodržiavaní režimových a diétnych opatrení.

17. Žalobca v záverečnom zhrnutí žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu, pretože nie je sporné to, že žalobca bol obvinený z prečinu pytliactva. Trestné stíhanie žalobcu trvalo celých 5 rokov a nakoniec bol oslobodený spod obžaloby, čo znamená, že žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy aj na náhradu škody podľa ustanovení Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím. K samotnej ujme vzniknutej trestným stíhaním žalobca uviedol, že po prvé sa zhoršil žalobcovi vážnym spôsobom zdravotný stav. Trestné stíhanie zanechalo na žalobcovi ako človeku, ktorý je zodpovedný a žije poctivo, a ktorý nikdy nebol trestne stíhaný, vážne následky a vážne mu to narušilo jeho psychiku, rodinnú pohodu. Žalobcovi vznikla ujma aj v tom, že mu zobrali hnutelné veci, ktoré žalobca nemohol užívať dlhú dobu na svoju zábavu. Trestným stíhaním bolo ohrozené a poškodené jeho dobré meno, povest', zasiahlo sa do súkromia žalobcu a práve tým, že nakoľko ide o bývalého primátora mesta E., tak sa zaujímali o túto kauzu médiá. O skutočnostiach, že je trestne stíhaný bývalý primátor mesta E. sa mohol dozvedieť každý na celom území Slovenskej republiky, lebo to bolo zverejnené ako denná tlač na internete. Z týchto skutočností žalobca vychádzal aj pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy. Bola tu skupina ľudí, ktorá chcela žalobcovi uškodiť a ktorí sa mu vyhrážali, že bude odsúdený, že už to majú dohodnuté na súde, z čoho vyplýva, že ak by takéto konanie nebolo, žalobca by ďalej mohol kandidovať aj na primátora a možno tých hlasov aj do Mestského zastupiteľstva by mal oveľa viac. Podľa názoru žalobcu žaloba je dôvodná a čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy vzhľadom na skutočnosti, teda na okolnosti celého prípadu, že išlo o bývalého verejného funkcionára - D. E. a G. D., to znamená, že žalobca bol verejný funkcionár obvinený z trestného činu a preto škoda

a poškodenie dobrého mena je oveľa väčšia ako u ľudí, ktorí nie sú v týchto verejných funkciách a o ktorých sa média nezaujímajú.

18. Žalovaný v záverečnom zhrnutí žiadal, aby súd vzhľadom na doterajšie vyjadrenia žalovaného, žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, s písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. XT/XX/XXXX, vypočutím žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

20. Uznesením Obvodného oddelenia PZ v E. dňa XX.XX.XXXX bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre prečin pytlíctva podľa ust. § 310 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Obvodného oddelenia PZ v E. dňa XX.X.XXXX ČVS: O.-XXXX/SV-T.-XXXX bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin pytlíctva podľa ust. § 310 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry T. zo dňa XX.XX.XXXX bola sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá. Dňa XX.X.XXXX bola na súd doručená obžaloba Okresnej prokuratúry T. na žalobcu. Rozsudkom Okresného súdu T. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX bol žalobca uznaný vinným za skutok ukrytia zvery neoprávnene ulovenej, čím spáchal trestný čin pytlíctva podľa ust. § 310 ods. 1 Trestného zákona a za čo bol odsúdený na peňažný trest vo výške 500,- eur s náhradným trestom odňatia slobody na 6 mesiacov a na trest zákazu činnosti výkonu práva poľovníctva na jeden rok.

21. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený v celom rozsahu a žalobca bol na základe ust. § 322 ods. 3 v spojení s ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že obhajoba žalobcu nebola spoľahlivo vyvrátená, jediným dôkazom bola výpoveď svedka so zjavne negatívnym postojom k žalobcovi a teda bolo len zistené porušenie povinností poľovníka nevykazujúce znaky trestného činu pytlíctva, pričom by toto mohlo byť posúdené iba ako disciplinárne previnenie a na uplynulý čas už neprichádzalo do úvahy postúpenie veci.

22. Menovacím dekrétom do funkcie A. zo dňa XX.X.XXXX bol žalobca menovaný do funkcie A. E. O. Z. dňom XX.X.XXXX. Menovacím dekrétom do funkcie A. zo N.Ň. XX.X.XXXX bol žalobca menovaný do funkcie riaditeľa N. O. Š. H. E. od X.X.XXXX. Z osvedčenia o zvolení za primátora zo dňa X.XX.XXXX vyplýva, že žalobca bol zvolený za primátora G. E. dňa X.XX.XXXX. Z osvedčenia o zvolení za poslanca zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca bol dňa XX.XX.XXXX zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva H. E.. Z údajov verejne dostupných na internetovej webovej stránke Mesta E. vyplýva, že žalobca vo voľbách do orgánov samosprávy mesta konaných dňa XX.XX.XXXX získal 1276 hlasov z celkového počtu 6533 platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do mestského zastupiteľstva s umiestnením na druhom mieste vo volebnom obvode č. 1. Na rovnakej internetovej webovej stránke súd zistil, že žalobca vo voľbách do orgánov samosprávy mesta konaných dňa XX.XX.XXXX získal XXXX hlasov z celkového počtu XXXX platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do mestského zastupiteľstva s umiestnením na štvrtom mieste vo volebnom obvode č. 1.

23. Z článkov z novin D. H. s názvom „Y. E. Q. D.“ zo dňa X.XX.XXXX a z novin Slovenský východ s názvom „Y. E. O.N. Q. D., nepomohla mu ani povolenka“ zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že tieto sa venujú osobe žalobcu z pohľadu Y. Mesta E., v ktorých článkoch je opísaný stručný priebeh súdneho konania v čase vydania článkov a zároveň z druhého článku vyplýva, že žalobca proti odsudzujúcemu rozsudku podáva odvolanie na Krajskom súde v Prešove.

24. Rozhodnutím OO PZ v T. zo dňa XX.XX.XXXX o zaistení zbrojných preukazov a zbraní bolo žalobcovi zaistený zbrojný preukaz s oprávnením „A, D“ s dobou platnosti do XX.XX.XXXX, preukazy zbraní a zbrane - malikalibrovka opakovacia, tri guľovnice opakovacie, broková dvojka, pištoľ samonabíjacia. Proti rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, ktoré bolo Rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v D. zo dňa X.X.XXXX zamietnuté, pretože podľa zákonných ustanovení je povinnosťou orgánov zaistiť tieto veci v prípade začatia trestného stíhania pre trestné činy uvedené v § 19 ods. 1 zákona o strelných zbraniach a strelive.

25. Z lekárskej správy zo dňa XX.X.XXXX z neštátnej internej ambulancie vyplýva, že žalobca je liečený pre art. hypertenziu 2 st. so subjektívnym udaním, že poobede žalobcovi stúpa TK okolo 150/100 torr s

pravidelnými kontrolami a medikamentóznou liečbou. Z lekárskej správy zo dňa XX.XX.XXXX z neštátnej internej ambulancie vyplýva, že žalobca je liečený pre art. hypertenziu 2 st. so subjektívnym udaním bez zhoršenia so stabilným TK s pravidelnými kontrolami a medikamentóznou liečbou. Z lekárskej správy zo dňa XX.XX.XXXX z neštátnej internej ambulancie vyplýva, že žalobca je liečený pre art. hypertenziu 2 st. so subjektívnym udaním, že pred liekmi máva ešte vysoký TK okolo 160/100 torr a večer po lieku mu rýchlo klesne, srdce už nebúši, s pravidelnými kontrolami a medikamentóznou liečbou. Z kontinuálnej výslednej správy zo dňa X.X.XXXX vyplýva, že žalobca bol sledovaný celodenne mimoambulantným monitorovaním EKG za účelom sledovania elektrickej aktivity srdca zariadením holter, pričom nález je normálny. Z lekárskej správy zo dňa XX.XX.XXXX z neštátnej internej ambulancie vyplýva, že žalobca je liečený pre palpítacie anamenst a art. hypertenziu 2 st. so subjektívnym udaním, že sa má zle s vysokou teplotou 38,8 st. C, slabosť, potenie, bolenie hrdla, suchý kašeľ, tečenie z nosa, palpítacie na srdci, s pravidelnými kontrolami a medikamentóznou liečbou v závere s určením diagnózy R50.9 - bližšie neurčená horúčka a R52.0 - akútna bolesť.

26. Z potvrdenia vydaného praktickou lekárkou pre dospelých zo dňa X.XX.XXXX vyplýva, že po vyhodnotení záznamov v zdravotnej dokumentácii z roku XXXX K. XXXX mal pacient v tomto období vystupňované zdravotné ťažkosti v príčinnej súvislosti s aktuálnym stresom (súdny spor) v zmysle akcelerácie hodnôt krvného tlaku pri známej a liečenej diagnóze artériovej hypertenzie - stavov búšenia srdca ako aj výskytu príznakov z podráždenia nervovej sústavy ako bolesti hlavy, poruchy spánku, depresívne ladenie, od roku 2016 dochádza k úprave krvného tlaku, ústupu prejavov zo strany nervového systému, takže toho času je pacient plne stabilizovaný, nastavený na chronickú terapiu s priaznivým efektom na krvný tlak pri súčasnom dodržiavaní režimových a diétnych opatrení.

27. Z potvrdenia zo dňa XX.X.XXXX o podaní oznámenia vyplýva že, žalobca dňa XX.X.XXXX oznámil na Obvodnom oddelení PZ v E., že dňa XX.X.XXXX našiel v obci N. U. V. v objekte svojej záhrady na stole pod prístreškom list - dokument Okresnej prokuratúry v T., ktorým je podaná obžaloba na žalobcu, kde bolo paličkovým písmom napísané „BUDES ODSUDENY O TOM SOM SA U E. POSTARAL A E. D. E. E. NA 7 ROKOV !!!“. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ ČVS: O.-XXX/OVK-T.-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX poverený príslušník vec podozrenia zo zločinu Zasahovanie do nezávislosti súdu odovzdal Obvodnému úradu v T. na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

28. Z odvolania výpovede a dohody o skončení pracovného pomeru zo N. XX.X.XXXX súd zistil, že žalobca ukončil pracovný pomer so svojim zamestnávateľom E. O. Š. H. E. dohodou od XX.XX.XXXX z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b) zákonníka práce vzhľadom k tomu, že zamestnávateľ rozhodol o organizačnej zmene. Zároveň z dohody vyplynulo, že žalobca sa so zamestnávateľom dohodol, že zamestnávateľ vyplatí zamestnancovi odstupné v sume sedem násobku funkčného platu. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca bol po ukončení pracovného pomeru na E. O. Š. H. E. vedený ako uchádzač o zamestnanie v registri vedenom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny po dobu 6 mesiacov a potom následne pracoval ako výrobný A. v spoločnosti D. F. E. a následne sa zamestnal v spoločnosti A. E.. A.. O.. E., kde pracuje až doposiaľ.

29. Zo žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že žalobca v súlade s ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. žiada o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom odôvodnenie žiadosti je totožné so skutočnosťami uvedených v žalobe, na základe ktorých žalobca žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 120.000,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 1.200,- eur. Generálna prokuratúra odpovedala na žiadosť žalobcu listom zo dňa 6.9.2016, v ktorom uviedla, že zákonné dôvody a zákonné podmienky na uspokojenie žalobcom uplatňovaných nárokov nie sú dané a preto Generálna prokuratúra SR uplatňovaný nárok neuspokojí. Podľa Generálnej prokuratúry SR nie je daný základ uplatňovaného nároku, ktorým by malo byť nezákonné rozhodnutie, pretože žiaden orgán činný v trestnom konaní doteraz nezákonnosť rozhodnutia nekonštatoval. Ďalej sa v odpovedi uvádza, že niet pochyb, že skutok, ktorý bol predmetom trestného stíhania sa stal a výsledky vykonaného dokazovania iný procesný postup ako podanie obžaloby neumožňovali a napokon aj odvolací súd konštatoval, že konanie žalobcu „by mohlo byť posúdené iba ako disciplinárne previnenie a vzhľadom na uplynulý čas už neprichádzalo do úvahy postúpenie veci.“

30. Zo súdneho spisu tunajšieho súdu v trestnej veci žalobcu vedenej pod sp. zn. XT/XX/XXXX vyplynulo, že žaloba na žalobcu bola podaná dňa XX.X.XXXX, prvé hlavné pojednávanie sa konalo

dňa XX.X.XXXX, druhé hlavné pojednávanie sa malo konať dňa X.XX.XXXX, ktoré bolo odročené pre neúčast' svedkyne. Tretie hlavné pojednávanie sa konalo dňa X.XX.XXXX, na ktorom zároveň bolo rozhodnuté o vine žalobcu a uložení trestu pre žalobcu. Prvý odsudzujúci rozsudok bol zrušený uznesením odvolacieho súdu zo dňa XX.X.XXXX, pretože vec bola rozhodnutá v nezákonnom zložení. Na štvrtom hlavnom pojednávaní dňa X.XX.XXXX vec nebola prejednaná, pretože žalobca zahlásil námietku zaujatosti konajúceho sudcu. Následne sa konali ďalšie hlavné pojednávania dňa XX.X.XXXX, X.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.X.XXXX a na deň XX.X.XXXX, na ktorých sa vykonávalo dokazovanie vypočúvaním svedkov a čítaním listín.

Právny stav

31. Podľa ust. § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci“) tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

Podľa ust. § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci orgán konajúci v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne

prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ust. § 17 ods. 1 a ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 25 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

32. Podľa ust. § 6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi účinného ku dňu vynesenia rozsudku o oslobodení žalobcu spod obžaloby celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

33. Podľa ust. §2 zákona č. 663/2007 o minimálnej mzde sumu minimálnej mzdy pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenú podľa § 7 a sumu minimálnej mzdy za každú hodinu odpracovanú zamestnancom ustanoví na príslušný kalendárny rok vláda Slovenskej republiky nariadením vlády.

34. Podľa § 1 nariadenia vlády č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015, suma minimálnej mzdy na rok 2015 sa ustanovuje na 380,00 eur za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou.

35. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci súdom

37. V zmysle ust. § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „CSP“) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

38. Žalobca sa súdnou cestou domáha priznania nemajetkovej ujmy vo výške 40.000,- eur a jej zaplataenia od žalovaného, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, ktoré sa viedlo po vznesení jeho obvinenia zo dňa XX.X.XXXX a po zamietnutí jeho sťažnosti proti vzneseniu obvinenia bola následne na neho podaná obžaloba, spod ktorej bol odvolacím súdom dňa XX.XX.XXXX oslobodení. Z obsahu žaloby nevyplýva, že žalobca žiada náhradu škody.

39. Z vyjadrení žalovaného súd zistil, že žalovaný s uplatneným nárokom nesúhlasí, pričom skutočnosti, na ktoré žalobca poukazuje a ktoré preukazuje listinami, žalovaný nespochybňuje, spochybňuje však právnu argumentáciu, v ktorej uvádza, prečo nárok žalobcu nie je daný, a to predovšetkým neexistenciou nezákonného rozhodnutia. Následne žalovaný tvrdí, že nie je preukázaná výška nemajetkovej ujmy, pretože žalobca žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali vzniknutú nemajetkovú ujmu v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, v žalobe neuvádza.

40. Súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nie je sporný skutkový základ, sporná je skutočnosť, či má žalobca nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a zároveň či je daná príčinná súvislosť medzi nimi.

41. Súd sa preto v danej veci vzhľadom na zákonné ustanovenia musí vysporiadať s otázkami,
1. či žalobcovi mohla vzniknúť škoda orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím,
2. či samotné konštatovanie porušenia práva je alebo nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu a
3. či výška nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca požaduje, je preukázateľná a v súlade s § 17 ods. 3 a ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci.

I.

42. V danom prípade má súd za skutočne preukázané, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin pytliactva, jeho sťažnosť proti vznesenému obvineniu bola zamietnutá a po podaní obžaloby bol odvolacím súdom žalobca spod obžaloby oslobodený. Trestné stíhanie žalobcu trvalo päť rokov, pričom len pojednávanie pred súdom trvalo od roku 2011 do roku 2015, počas ktorého sa vykonalo osem hlavných pojednávaní na súde prvej inštancie a jedno verejné zasadnutie na súde druhej inštancie. Zo súdneho spisu v trestnej veci žalobcu vyplýva, že dĺžka súdneho konania bola ovplyvnená aj rozhodovaním v súvislosti so vznesenou námietkou zaujatosti voči konajúcemu sudcovi zo strany žalobcu, ako aj v súvislosti s rozhodovaním o zaujatosti konajúcich sudcov na základe ich oznámenia.

43. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a so zreteľom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a všeobecných súdov súd dospel k záveru, že žalobcovi uznesením o začatí trestného stíhania, následným trestným stíhaním vznikol nárok na náhradu škody, za ktorú podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá žalovaný.

44. Zodpovednosť žalovaného je daná tým, že prokurátor, nevyužívajúc svoju kompetenciu, nezruší uznesenie o vznesení obvinenia, trestné stíhanie obvineného nezastaví, nepostúpi vec, ale osvojí si závery nezákonného rozhodnutia a podá na jeho základe obžalobu, keďže v zmysle ust. § 231 písm. a) Trestného poriadku obžalobu je oprávnený podať len prokurátor. Prokurátor pred podaním obžaloby preskúmava výsledky vyšetrovania a posudzuje, či tieto dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Posúdenie tejto otázky závisí od toho, či v prípravnom konaní boli dôkazy potrebné pre meritórne rozhodnutie súdu obstarané v súlade so zákonom. Preskúmava tiež, či policajt postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, osobitne s tými, ktoré zabezpečujú právo na obhajobu. Prokurátor môže vziať obžalobu späť až do začatia hlavného pojednávania alebo po jeho začatí má právo od obžaloby odstúpiť. Na základe uvedeného v posudzovanom prípade je určujúce to, že v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením žalobcu, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu.

45. Súd je toho názoru, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia má rovnaké dôsledky ako zrušenie tohto uznesenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) aj oslobodenie spod obžaloby, teda rozhodnutím o oslobodení spod obžaloby zanikajú účinky vznesenia obvinenia a zrušenie takéhoto rozhodnutia pre nezákonnosť sa súčasne z tohto

dôvodu stáva bezpredmetným. (porovnaj: rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.3.2011, ako aj 4MCdo/15/2009, 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.3.2011)

46. Žalobca bol v trestnom konaní spod obžaloby oslobodený, a tak rozhodnutia vo veci jeho trestného stíhania, sa stali nezákonnými a bola tým založená zodpovednosť štátu, ktorý, ak má byť považovaný za materiálny právny štát, musí niesť zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré zasiahli do základných práv žalobcu, pričom v zmysle zákona sa tejto zodpovednosti nemožno zbaviť. V tomto smere preto neobstojí námietka žalovaného, že uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi nebolo zrušené z dôvodu nezákonnosti.

47. Žalovaný tiež poukazuje, že odvolací súd skonštatoval, že vzhľadom na uplynulý čas už neprichádzalo do úvahy postúpenie veci, keďže skutok mohol byť disciplinárnym previnením, a tak odvolací súd žalobcu spod obžaloby oslobodil. V tejto súvislosti súd dodáva, že ak by v tomto prípade došlo aj k postúpeniu veci do konania o disciplinárnom previnení, nastali by rovnaké dôsledky, ako nastanú pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pretože právoplatnosťou rozhodnutia o postúpení veci inému orgánu by sa trestné konanie skončilo, čiže opäť by nebolo potvrdené podozrenie zo spáchania trestného a vyšla by tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia.

48. Rovnako neobstojí námietka žalovaného, že aj napriek tomu, že bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nie je možné tvrdiť, že by trestné stíhanie bolo nelegitímne, pretože štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu. Žalovaný uvádza, že orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom a s rovnakou starostlivosťou objasňovali skutočnosti svedčiace tak proti žalobcovi ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Pre súd je evidentné, že žalovaný v rámci tejto argumentácie nesprávne viaže zákonnosť rozhodnutia na skúmanie porušenia nejakej povinnosti orgánov činných v trestnom konaní, t. j. zákonnosť dáva do súvisu so zavinením, zodpovednosť štátu za škodu je však koncipovaná ako objektívna, t. j. bez ohľadu na akékoľvek zavinenie.

49. Žalovaný tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. B.. Ú. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého podľa názoru žalovaného vyplýva, že za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného citujúc: „uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého bolo v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno „bez ďalšieho“ považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.“ Ďalej súd cituje z predmetného uznesenia pokračovanie: „Legálnym prostriedkom obvineného z trestného činu, ako aj iných oprávnených osôb ako rozptýliť zákonnosť dôvodov, na ktorých je obvinenie postavené je podanie sťažnosti proti nemu.“

50. Súd je toho názoru, že rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania, a to aj napriek tomu, že v čase vznesenia obvinenia mohlo prípadne byť toto uznesenie o vznesení obvinenia dôvodné. Aj žalobca využil svoje právo a podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorá však bola zamietnutá. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia sa stala zrejmom nadobudnutím právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol žalobca spod obžaloby oslobodený, a toto rozhodnutie súd považuje práve za „ďalšiu“ preukázateľnú skutočnosť, bez ktorej, by súd nemohol dospieť k potvrdeniu nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia.

51. Argumentáciu žalovaného súd považuje za v rozpore so súčasnou (doposiaľ existujúcou) konštantnou judikatúrou, ako aj s princípmi právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. z rozhodnutí Ústavného súdu SR veci pod sp. zn. I. ÚS 87/93, II. ÚS 80/99, III. ÚS 328/05, III. ÚS 300/06, IV. ÚS 209/2010). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Dôveru v určitú rozhodovaciu prax v skutkovo a právne porovnateľných veciach vyvoláva až prezentovaná rozhodovacia prax súdu najvyššej inštancie, ktorá sa ustálila po určitú dobu.

52. Súd sa prikláňa k ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že štát musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktné dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takej situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma, spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe), bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela súdna prax k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania (porovnaj citované uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/183/2009 zo dňa 30.11.2009 alebo sp. zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/984/2013 zo dňa 26.2.2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/117/2017 zo dňa 15.3.2018)

II.

53. Podľa ust. § 17 ods. 1 a ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

54. Žalobca napriek tomu, že tvrdí, že nárok na náhradu škody je dostatočne dôvodný, žiadnu škodu nežiadal a ani jej výšku nevyčísloval a ani nepreukazoval. V zmysle návrhu rozsudku v žalobe a jej odôvodňovania, a prednesoch žalobcu, vyplýva, že žalobca žiada priznať len nemajetkovú ujmu vo výške 40.000,- eur s úrokom z omeškania.

55. Z citovanej zákonnej normy vyplýva, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch patrí poškodenému, žalobcovi, za splnenia jediného predpokladu, a to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, ktorú preto nemožno uspokojiť inak.

56. Vzhľadom k tomu, že žalobca nežiada vysloviť od súdu konštatovanie porušenia práv, pre súd je zrejmé, že žalobca takéto konštatovanie nepovažuje za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu, ktorá mu vznikla.

57. Žalobca udáva, že ho obvinenie a následné trestné stíhanie veľmi ťažko zasiahli tak v súkromnom, ako aj v spoločenskom živote, pričom trestné stíhanie sa odrazilo na jeho zdraví, zasiahlo do jeho osobnosti, ochrany dobrého mena cti a dôstojnosti, dobrej povesti a prejavilo sa to po materiálnej stránke.

58. Súd má za preukázané, že žalobca je verejne známou osobou, avšak čo sa týka územného rozsahu, je súd toho názoru, že vzhľadom na funkcie, ktoré v minulosti žalobca zastával - A. stredných škôl, D. Mesta E. v období rokov XXXX - XXXX, poslanec mestského zastupiteľstva v Meste E. v období rokov od XXXX - doteraz, člen a W. D. združení - je potrebné okruh vymedziť na územie D. kraja, do ktorého Mesto E. v rámci územného členenia patrí, a najviac však na územie okresu Mesta E.. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že v očiach verejnosti obyvateľov Mesta E. nemohol žalobca byť tak očierňovaný ako tvrdí, pretože aj po vznesení obvinenia a aj po vynesení rozsudku okresného súdu, ktorým bol žalobca uznaný vinným, hoci neprávoplatne, v rámci komunálnych volieb získal žalobca

mandát poslanca mestského zastupiteľstva s počtom hlasov XXXX v roku XXXX a XXXX hlasov v roku XXXX. Z toho pre súd vyplýva, že nebol preukázaný negatívny dopad trestného stíhania žalobcu na jeho spoločenské uplatnenie, pretože ak by k tomu skutočne došlo, tak ako tvrdí v žalobe „obyvatelia E. naňho pozerali ako na zločinca“, logickým následkom by bol neúspech v komunálnych voľbách. Žalobca tiež tvrdí, že v dôsledku trestného stíhania prišiel o kamarátov - D., avšak toto tvrdenie žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom a v tomto smere ani nenavrhol dôkaz vykonať. Preto súd považuje toto tvrdenie za nepreukázané. Tiež nebol preukázaný dopad trestného stíhania na výkon funkcií a na členstvo v D. Q. a v D. združení M. - N. U. V., pretože žalobca len tvrdil, že s funkciami skončil, avšak žiadne rozhodnutia združení o ukončení činností v dôsledku trestného stíhania žalobca nepredložil.

59. Z potvrdenia zo dňa XX.X.XXXX má súd zistené, že žalobca podal oznámenie, že dňa XX.X.XXXX našiel v obci N. U. V. v objekte svojej záhrady na stole pod prístreškom list - dokument Okresnej prokuratúry v T., ktorým je podaná obžaloba na žalobcu, kde bolo paličkovým písmom napísané „BUDES ODSUDENY O TOM SOM SA U E. POSTARAL A S D. SI SKONČIL NA X A. !!!“, avšak ani ďalším šetrením sa nepreukázalo, kto takýto čin spáchal, pričom vec bola postúpená na priestupkové konanie. Žalobca nepredložil, ako bola priestupková vec vybavená a či bol zistený páchatel' priestupku.

60. Čo sa týka zverejnenia informácií o žalobcovi v súvislosti s jeho trestným stíhaním v médiách, žalobca preukázal svoje tvrdenie dvoma článkami, prvým zo dňa X.XX.XXXX v denníku D. H. a druhým zo dňa XX.X.XXXX v týždenníku E. H., ktoré boli zverejnené aj na internetovej stránke www.issuu.com. Z názvu týchto printových médií vyplýva, že sa jedná o regionálne noviny a preto je možné dôvodne predpokladať, že najväčší záujem o tieto noviny je práve zo strany obyvateľov žijúcich v danom regióne. Preto súd za nepreukázané má tiež tvrdenie, že sa o trestnom stíhaní mohli dozvedieť obyvatelia z celého Slovenska, pretože žalobca nepreukázal, že by informácie o žalobcovom trestnom stíhaní boli prezentované v médiách s celoslovenskou pôsobnosťou. K tomu je potrebné ešte dodať, že webová stránka, na ktorú žalobca poukázal, je stránkou v anglickom jazyku, čiže opäť sa zužuje okruh ľudí, ktorí sa objektívne s predmetnými článkami v rámci internetu mohli s nimi oboznámiť.

61. Pre úplnosť súd dodáva, že osoba, ktorá je verejne činná, v danom prípade žalobca bol v rozhodnom čase počas trestného stíhania poslancom mestského zastupiteľstva a funkcionárom v poľovníckom združení, si musí byť vedomá, že v dôsledku svojej činnosti bude podrobená záujmu médií a to tak pokiaľ ide o jej správanie súčasné ako aj minulé. S poukazom na základné právo slobody prejavu a práva vyhľadávať a šíriť informácie podľa článku 26 Ústavy Slovenskej republiky nie je preto možné bez ďalšieho tvrdiť, že práve medializácia určitých údajov o žalobcovi mala negatívny vplyv na verejnú mienku, pretože podľa súdu je významné práve to, či informácie v rámci novinového článku zodpovedali pravde. „Pri skúmaní, či článok uverejnený v novinách, časopise alebo v inom periodiku zasiahol do osobnostných práv fyzickej osoby, je osobitne významná otázka pravdivosti skutkových okolností, ktoré sú v ňom uvedené. Pokiaľ média informujú o okolnostiach súvisiacich s trestnou činnosťou, treba mať na zreteli tiež princíp prezumpcie neviny. Zásada prezumpcie neviny nemôže zabrániť tomu, aby verejnosť bola informovaná o trestnom vyšetrení, vyžaduje ale, aby informácie boli podávané so všetkou úváživosťou a opatrnosťou“. (z uznesenia Najvyššieho súdu SR. sp. zn. 3 Cdo/84/2011)

62. Ani z jedného článku však nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by pravde nezodpovedali. Články predložené žalobcom reflektujú na aktuálny stav trestného konania ku dňu vydania článku, pričom je z nich zjavné aj to, že rozsudky, ktorými bol žalobca uznaný vinným, nie sú právoplatné a ani v jednom článku nie je žalobca označený ako zločinec alebo páchatel', čím bola dodržaná aj zásada prezumpcie neviny. V tomto smere žalobca nepreukázal, že uverejnením týchto článkov došlo k reálnemu zásahu do jeho povesti a súkromia, pretože podľa názoru súdu bolo potrebné tiež vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí a túto zisťovať dokazovaním a posúdením na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie.

63. Ďalej súd za nepreukázané, a v tomto smere dáva za pravdu žalovanému, má tiež tvrdenie žalobcu, že v súvislosti s trestným stíhaním, najmä po odsúdení, bol so žalobcom ako učiteľom zo strany SOU ukončený pracovný pomer. Z predloženej listiny - Dohoda o skončení pracovného pomeru, takéto tvrdenia vôbec nevyplývajú a tiež žalobca nenavrhol vykonať na preukázanie svojho tvrdenia iné dôkazy. Súd mal z tohto dôkazu za preukázané, že žalobca ukončil pracovný pomer so svojim zamestnávateľom z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca vzhľadom k tomu, že zamestnávateľ rozhodol

o organizačnej zmene a tiež že žalobcovi bolo vyplatené odstupné v sume sedem násobku funkčného platu.

64. Žalobca tvrdí, že obvinenie a následné trestné stíhanie sa prejavilo aj po materiálnej stránke. Z dohody a vylučku žalobcu vyplynulo, že zásah do materiálnej stránky nebol úplne preukázaný, pretože počas trestného konania žalobcovi plynul príjem z výkonu povolania Z. a z výkonu činnosti D. G. Q., bolo mu vyplatené odstupné, v čase evidencie v registri uchádzačov o zamestnanie vznikol žalobcovi nárok na dávku v nezamestnanosti plynúcej zo sociálneho poistenia a následne žalobcovi vznikol nárok na výplatu mzdy zo zamestnania zo spoločností D. F. E. K. A. s. r. o. E.. Súd tak môže ustáliť, že v dôsledku trestného stíhania nedošlo k zmene v rámci jeho príjmových možností a teda z tohto pohľadu nenastal zásah do jeho majetkovej sféry.

65. Žalobca však preukázal zásah do materiálnej stránky v časti strpenia nemožnosti disponovať so zbrojným preukazom a zaistenými zbraňami, ktoré žalobcovi slúžili na výkon poľovníckeho práva a teda následkom v materiálnej stránke žalobcu bola nemožnosť nadobudnutia hodnôt z ulovenej zveri. Súd však dodáva, že príslušné orgány nemohli v čase vydania rozhodnutia o zaistení zbrojeného preukazu a zbrani konať inak, pretože podľa ust. § 54 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive policajný útvar rozhodne o zaistení zbrane, streliva, zbrojného preukazu, preukazu zbrane alebo zbrojného sprievodného listu, ak proti držiteľovi zbrojného preukazu alebo zbrojného sprievodného listu bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v § 19 ods. 1, medzi ktorými je aj trestný čin pytliactva podľa ust. § 310 Trestného zákona, pre ktorý bolo žalobcovi vznesené obvinenie. Keďže uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonným rozhodnutím, súd je toho názoru, že v danom prípade je potrebné za nezákonné rozhodnutie považovať aj rozhodnutie vydané v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ktorým rozhodnutie o zaistení veci nepochybne je. V tejto súvislosti žalobca preukázal zásah do svojho súkromného života tým, že bol obmedzený na výkone poľovníckeho práva a teda skutočne sa nemohol venovať svojej záľube.

66. K tvrdenému zhoršenie zdravotného stavu mal súd za preukázané, že počas rokov XXXX až XXXX mal žalobca vystupňované zdravotné ťažkosti pri známej a liečenej diagnóze artériovej hypertenzie, stavov búšenia srdca, ako aj výskytu príznakov z podráždenia nervovej sústavy, čo osvedčila všeobecná lekárka žalobcu. Podľa názoru súdu žalobca počas konania preukázal, že jeho zdravotný stav bol v dôsledku trestného stíhania v inej kvalite, ako keby k trestnému stíhaniu nedošlo. Žalobca však nepreukázal svoje tvrdenia, že mal problémy psychického charakteru, keďže žalobca nepreukázal žiadnou správou diagnózu liečenú psychiatrom, ktorá by vznikla v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním.

67. Súd je toho názoru, že každé trestné stíhanie je objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostnej sféry jednotlivca. Pokiaľ ide o prístup k dôkaznému bremenu, zo súdnej praxe vyplynulo, že v týchto prípadoch sa musí zohľadňovať, že porušenými sú najvnútornejšie hodnoty osobnosti jednotlivca, jeho súkromie, rodinné väzby, a satisfakcia má zmierniť prežitý stres, pocit bezmocnosti, narušenie viery v spravodlivosť, neistotu, úzkosť. Preto je súd toho názoru, že len samotné konštatovanie porušenia práv žalobcu by v tomto prípade nebolo dostatočným zadostučinením a tak je potrebné žalobcovi priznať aj nemajetkovú ujmu v peniazoch.

III.

68. Výška nemajetkovej ujmy sa podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci určuje s prihliadnutím najmä

1. na osobu poškodeného, na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
2. na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
3. na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
4. na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

69. Vo všeobecnosti pod nemajetkovou ujmu je možné s prihliadnutím na rozhodovacia prax súdov rozumieť psychické útrapy, poníženie alebo inú citovú ujmu, ktorú poškodená osoba utrpela v dôsledku trestného stíhania. Právo domáhať sa takejto náhrady sa priznáva každému, komu škoda alebo ujma vznikla ako dôsledok nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci alebo ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu.

70. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je - vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity žalobcu, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti alebo do práva na súkromie, pričom tento negatívny - difamačný následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach. (rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/30/2017 zo dňa 28.11.2017)

71. Kritériá, na základe ktorých sa určí výška náhrady nemajetkovej ujmy, je súd povinný zisťovať z vykonaného dokazovania. Pri hodnotení okolností spadajúcich pod tretie kritérium je možné vychádzať z toho, že relevantnými skutočnosťami sú všetky tie, ktoré sa inak podradujú pri uplatnení práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Obč. zák., najmä občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a vážnosti, súkromného a rodinného života, osobnej slobody, slobody pohybu i pobytu.

72. Hoci výšku nemajetkovej náhrady súd určuje voľnou úvahou, nemôže ísť o úvahu nepreskúmateľnú, resp. o úvahu svojvoľnú. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Výška nemajetkovej ujmy nemôže presiahnuť výšku odškodnenia obete násilného trestného činu. Z citovaných zákonných noriem a nariadenia vlády vyplýva, že výška minimálnej mzdy pre rok XXXX, kedy sa stalo zrejším, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné, teda v čase vydania oslobodzujúceho rozsudku, bola v sume 380,- eur za mesiac. Päťdesiatnásobok minimálnej mzdy, ktorý nesmie byť v danom prípade pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy prekročený, je v danom prípade suma 19.000,- eur.

73. Výšku nemajetkovej ujmy súd určil po starostlivom uvážení všetkých skutočností, ktoré zistil na základe vykonaného dokazovania. V súkromnom živote bol preukázaný následok na zdravie žalobcu vystupňovaním ťažkostí pri svojej liečenej diagnóze a následok na nemožnosť realizovania poľovníckeho práva a nemožnosť disponovania s hnuiteľnými vecami, ktoré boli v dôsledku trestného stíhania zaistené. Súd zistil, že neboli preukázané závažné následky v spoločenskom uplatnení, pretože žalobca počas trvania trestného konania napriek uverejneným článkom s regionálnou pôsobnosťou bol zvolený za poslanca mestského zastupiteľstva počas volebných období XXXX-XXXX a XXXX-XXXX obyvateľmi Mesta E., v ktorých očiach sa žalobca cítil byť očiernený ako zločinec. Takisto súd zistil, že v dôsledku trestného stíhania žalobca neprišiel o svoje zamestnanie, a teda nebola ohrozená materiálna stránka žalobcu z dôvodu nemožnosti zamestnať sa. Negatívne dopady v rodinnej sfére žalobca nepreukázal, takisto žalobca nepreukázal okruh kamarátov, o ktorých v dôsledku trestného stíhania prišiel.

74. Súd pri určení výšky vychádzal aj z toho, že by nebolo spravodlivé, ak by sa výška nemajetkovej ujmy mala určiť aj s prihliadnutím na dôvod, ktorý žalobca počas celého konania zdôrazňoval, a to že žalobca je verejne činnou osobou a teda nemajetková ujma tu musí vzniknúť vždy. V tomto smere si súd osvojil úsudok z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa ktorého „z ústavného hľadiska je neakceptovateľné, aby všeobecné súdy privilegovali pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy predstaviteľov verejnej moci pred inými („bežnými“) občanmi s odôvodnením, že u nich je spôsobená ujma automaticky závažnejšia.“ (nález Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 492/2012 to dňa 18.4.2013).

75. Výsledky vykonaného dokazovania tak potvrdili len čiastočnú opodstatnenosť argumentácie žalobcu, podľa ktorej nezákonným trestným stíhaním bolo zasiahnuté do jeho osobného života. Náhradu tejto ujmy vo výške 4.750,- eur (polovica z polovice zákonnej limitácie výšky nemajetkovej ujmy) preto považuje súd za primeranú miere následkov spôsobených žalobcovi vo všetkých zložkách právom chránených osobnostných práv žalobcu.

76. Vo zvyšnej časti súd žalobu o zaplatenie 35.250,- eur s príslušenstvom titulom nemajetkovej ujmy zamietol, nakoľko ju súd považuje za nadhodnotenú, pričom v konaní nevyšli najavo také skutočnosti resp. negatívne dopady v takej intenzite, v akej ich tvrdil žalobca, ktoré by uplatnený nárok odôvodňovali

vo vyššej výške. Žalobca bol v konaní povinný preukázať vznik nemajetkovej ujmy vo výške, ktorú uplatňoval, a preto na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca si túto povinnosť v celom rozsahu nespĺnil, keď náležite nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali, v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vzniknúť a časť jeho tvrdení v tomto smere zostali v konaní dôkazne nepodložené.

77. V danom prípade súd nevyhovel aj žalobe v časti priznania úroku z omeškania. Z ustanovenia § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, podľa ktorého ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr, vyplýva, že úrok z omeškania sa môže priznať len pri uplatnení nároku na náhradu škody. Žalobca si náhradu škody neuplatňoval, predmetom žaloby bola len nemajetková ujma. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn- 6 Cdo/185/2011 zo dňa 14.3.2012).

78. Podľa ust. § 232 ods. 2 a ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

79. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s návrhom žalobcu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.750,- eur titulom nemajetkovej ujmy v lehote pätnásť dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, ktorú lehotu na plnenie považuje súd za primeranú.

K trovám konania

80. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

82. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 40.000,- eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 4.750,- eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 11,88% a úspech žalovaného predstavuje 88,12%. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto úspešnému žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,24% (88,12% - 11,88%). Súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a náhradu trov konania priznal žalovanému v uvedenom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ustanovenia § 355 Civilného sporového poriadku odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.